

Julin: Maa jeg først i Anledning af nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Harald Jensen udtale min Glæde over, at det ærede Medlem som Bymand saa varmt talte Højskolens Sag. Vi, der gennem en lang Aarrække har staaet i Højskolens Tjeneste og gerne har villet række dansk Ungdom en hjælpende Haand gennem Kundskabsmeddelelse og frugtbart Samvær, har med Sorg set, at Byens Ungdom hidtil ikke i nævneværdig Grad har fundet Vej til Højskolens Høresale. Vi føler os forvisset om, at den Oplysning, den Oplivelse og Oplevelse, som Tusinder væsentlig af Landbougdommen Aar efter Aar har faaet paa Højskolen, og som har haft saa stor og gennemgribende Betydning for hele deres Livssyn og for deres Dygtiggørelse til deres Livsgerning og til Deltagelse i det offentlige Liv, ogsaa vilde have været noget for Ungdommen i Byerne, og derfor glædede det mig som Højskolemand, at en af Arbejdernes Repræsentanter saa varmt har talt Højskolens Sag her fra denne Plads.

Jeg skal tillade mig til enkelte af de af det ærede Medlem fremsatte Udtalelser at knytte nogle faa korrigerende Bemærkninger. Det er rigtigt, at Understøttelse gives dels direkte til Højskolerne, og dette Tilskud er en Livsbetingelse for Højskolen, saaledes som Forholdene i Øjeblikket er. Det er ikke nogen økonomisk god Forretning at drive Højskole; ja, det er endogsaa saadan, at mange af Højskolerne i Øjeblikket er i store økonomiske Vanskeligheder, og jeg vil i Anledning deraf gerne udtale en Beklagelse af, at det faste Tilskud til hver enkelt Højskole nu er gaaet ned fra 1 500 Kr. til 500 Kr. og altsaa kun er $\frac{1}{3}$ af, hvad det har været.

Men dernæst er der den direkte Understøttelse til Eleverne. Det var særlig den, det ærede Medlem Hr. Harald Jensen interesserede sig for, og det ærede Medlem udtalte, at den Ordning, at Eleverne skulde indsende Ansøgning inden henholdsvis den 1. Juli og den 1. Januar, vist havde været gældende i en Menneskealder. Nej, det er kun faa Aar siden, denne Praksis blev indført. Det har nemlig været meget værre, idet man tidligere skulde søge Understøttelsen inden henholdsvis 1. Maj og 1. November. Men hvis en Forkortelse af Ansøgningsfristen kunde bane Vej for Byernes Ungdom til Højskolerne, vil jeg for den nævnte Ungdoms Skyld meget haabe, at Ønsket om en kortere Ansøgningsfrist ikke maa være talt for døve Øren.

Jeg tror for øvrigt ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Harald Jensen, at

den Haand, der ræktes dem i Møde, der kom sent som Ansøgere, altid var vissen eller tom. Sagen er nemlig den, at der i adskillige Aar har været Amter, der ikke har udbetalt den Sum, der har været stillet til Raadighed, ganske simpelt af den Grund, at der ikke har været unge, som har attraaet at faa Del i Understøttelsen, og den Vej, som det ærede Medlem Hr. Harald Jensen anbefalede, nemlig at holde et Beløb tilbage til eventuelle senere Ansøgere, er ikke farbar, saaledes som de gældende Regler er. Det er nemlig saadan, at de Midler, som de forskellige Amter ikke faar uddelt i de enkelte Aar, ikke maa overføres til næste Aar, men skal tilbagebetales, og saa vidt jeg ved, risikerer de Amter, der ikke faar uddelt hele Beløbet, at faa et mindre Beløb stillet til Raadighed næste Aar; og der kunde jo let indtræffe det, at de senere Ansøgere udeblev, og dette vilde da efter de gældende Regler bevirke, at man fik en mindre Sum til Uddeling næste Aar.

Men disse Vanskeligheder maatte jo med nogen Velvillie kunne overvindes, og jeg henstiller til den højtærede Undervisningsminister at tage de Ønsker, som det ærede Medlem Hr. Harald Jensen forleden udtalte, op til velvillig Overvejelse.

Maa jeg endelig bemærke, at saa vidt jeg ved, tager Landbrugsskolerne 10 à 15 Kr. mere pr. Maaned af hver Elev end Højskolerne. Det er derfor ikke uden Grund, at det ærede Medlem Hr. Harald Jensen paa de højskolesøgendes Vegne føler sig brøstholden, hvis det er rigtigt, at de landbrugsskolesøgende Elever faar 60 Kr. og de højskolesøgende unge 35 Kr. om Maaneden i Understøttelse.

Med Hensyn til Forfatterunderstøttelserne ønsker jeg at sige, at hvis Staten vedblivende skal yde Understøttelse til Forfattere — og det skal den vel —, finder jeg, at den af det ærede Medlem Hr. Bindslev skitserede Plan slet ikke er saa ilde. Som det gaar nu, at alle mulige, ja, man fristes til at sige umulige Forfattere, baade de, der skriver meget, og de, der skriver lidt eller, som vi hørte forleden, slet ingenting skriver, skal nyde Understøttelse af Staten, kan det ikke blive ved at gaa.

Man kan vel nok betegne det som en Uhyrlighed, at Skatteydere, af hvilke mange ikke en Gang kender de Forfatteres Navne, der faar Statsunderstøttelse, langt mindre læser deres Bøger, ja, mange, hvis de fik disse Forfatteres Bøger mellem Hænder, vilde kaste dem i Ilden, alligevel Aar efter Aar skal være med til at yde Støtte til saadanne.

Der er her, forekommer det mig, et ana-